Приніс із дому я блимливий каганець
І кликав: "Підійдіть сюди з дороги, діти!"
Казав їм: "Смерклося. Дня настає кінець.
Отож для молитов ідіть збирати квіти,-
Мій тихий каганець осяє вам путі".

Але нічні путі лишились в темноті,
І млою, як раніш, був шлях дітей сповитий,-
Додому я вернувсь і з тої вже пори
Не ходжу з каганцем нічні путі світити.
Кажу: "О світло, ти тепер в мені гори,-
У пил доріг жбурнув я каганець розбитий".

Перекладач: М. Бажан